

BẢN TIN

ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

P.O. BOX 1533 Westminster, CA. 92684 USA - Email: tuelinh@juno.com - Phone (714) 899-8167

Website (Không cần Font chữ Việt) : <http://members.aol.com/tong57/index.html>

Năm thứ 7 Số 56
Phật lịch 2542
Ngày 15-11-1998

Mục Lục

*

Một chút gì để nhớ	trang 1
<i>Người phụ trách</i>	
Sơ thảo GDPTVN	2
<i>Phúc Trung</i>	
Phật Giáo với người Mỹ	7
<i>Phúc Tuệ</i>	
Chia Buồn	8
<i>AHGĐPTVNH</i>	

Bản Tin 56 Trang 1

Một chút gì để nhớ

Ngày ra đi, cũng như khi trở về Sài Gòn, tôi đều gặp lại những khuôn mặt thân thương như Tịnh Uyển, Tịnh Phúc, Thiện Linh, Tuệ Trí, Phúc Thiện, họ đã cùng tôi sinh hoạt trong một Gia Đình, trong một khóa huấn luyện Đội Chúng Trưởng, Huỳnh Trưởng, cùng đi cắm trại ở Bắc Việt Nghĩa Trang, ở Trại Chăn Nuôi Tân Sơn Nhất, ở chùa Giác Lâm, cùng đi dự Hiệp Kỳ Gia Đình Phật Tử Việt Nam ở Đà Lạt . . . chừng 10 hay 30 hoặc 40 năm trước.

Nhìn lại, họ là Đoàn sinh, khóa sinh của tôi, nhưng đã từ lâu ranh giới Huỳnh Trưởng và Đoàn sinh ấy đã không còn nữa, họ đã bước những bước dài trên con đường đầy gian lao, nguy hiểm để đem lại cho các đơn vị Giác Long, Giác Ngạn, Giác Hải, Giác Nguyên, Vĩnh Nghiêm... trong tinh thần đoàn kết, thương yêu.

Hàng năm họ có Trại Tuệ Tạng I, rồi II, rồi III cứ tiếp nối nhau, nhờ có môi trường đó, nó trở thành chất keo làm cho họ gắn bó với nhau, sinh hoạt ngày càng phong phú.

Nhớ đến Giác Minh, lòng tôi không khỏi xót xa, Tâm Diệu cũng như tôi và còn nhiều người khác nữa, chỉ biết Giác Minh là mái ấm của mình, rồi đây nó sẽ không còn nữa.

Tôi đã trần trở nghĩ suy, nhấn gủi nhờ ai đó, có một tấm lòng hãy dựng lại Giác Minh thân thương của . . . nhiều người, đã sống những ngày tháng vui tươi của tuổi thơ hay lúc hãy còn thanh xuân.

KHỞI THẢO :

LƯỢC SỬ GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM

Phước Trung

Không phải vì có một quá trình vàng son, với những thành quả sáng chói, nên cần phải viết lại từng chặng đường đã qua của Gia Đình Phật Tử Việt Nam. Lại càng không phải viết để tô son điểm phấn làm cho Gia Đình Phật Tử Việt Nam được danh tiếng hơn.

Viết, chẳng qua là để ghi lại những thời kỳ đã qua, để cho những người muốn tìm hiểu về Gia Đình Phật Tử, có thể có những dữ kiện khách quan, nhờ đó người ta mới đánh giá được thực chất của đoàn thể này, cũng như những người đi sau, biết được rõ ràng nguồn gốc, quá trình hoạt động của nó, để từ đó rút ra được những bài học cho tổ chức và bản thân.

Đây chỉ là bài khởi thảo, chắc chắn có những điểm cần phải thẩm định lại.

I.- NHỮNG NHÂN TỐ HÌNH THÀNH GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM :

Chúng ta biết rằng giáo lý của đức Phật đã thu hút những người trí thức trong các đoàn quân xâm lược Á Châu vào thế kỷ thứ XIX. Từ đó Phật giáo đã gây tiếng vang và lan tràn sang Phương Tây.

Tại Trung Hoa, Hư Văn Hòa Thượng đã vân du sang Hồng Kông, Nam Dương để truyền bá Phật giáo, đồng thời cùng những vị khác thành lập các hội Phật giáo trong nước, nhằm canh tân và chấn hưng Phật giáo Trung Quốc, sự kiện này đã ảnh hưởng trực tiếp đến việc chấn hưng Phật giáo Việt Nam, do đó các hội Phật Giáo ở Nam, Trung, Bắc Việt Nam được thành lập vào đầu thập niên 30.

Cũng vào đầu thập niên 30, một tổ chức giáo dục thanh thiếu niên quốc tế, đã được thành lập tại các thành phố lớn ở Việt Nam như Hà Nội, Huế, Sài Gòn đó là Hội Hướng Đạo Việt Nam. Sinh hoạt của Hướng Đạo rất thích hợp với tuổi trẻ.

Đó là những nhân tố quyết định cho việc hình thành phong trào Gia Đình Phật Tử Việt Nam, cùng với hoàn cảnh của đất nước và Phật giáo Việt Nam,

Gia Đình Phật Tử phải trải qua nhiều thời kỳ mới kiện toàn tổ chức như ngày nay.

II.- NHỮNG THỜI KỲ TIẾN TRIỂN :

Căn cứ vào những hình thái tổ chức, chúng ta có thể chia thành 6 thời kỳ như sau :

1.- Thời kỳ sơ khởi : Vào năm 1932, An Nam Phật Học Hội do Hòa Thượng Giác Tiên (1880-1936) và đệ tử là Bác sĩ Tâm Minh Lê Đình Thám (1897-1969) đứng đầu thành lập ở Trung Kỳ. Nhân lễ Phật Đản, mùng Tám tháng Tư năm Ất Hợi (10-5-1935) Hội An Nam Phật Học đã tổ chức một đại lễ Phật Đản tại chùa Diệu Đế, có Hoàng đế Bảo Đại, Hội Trưởng danh dự của hội dự lễ. Buổi tối có tổ chức diễn hành rước tượng Phật Đản sinh từ chùa Diệu Đế đến chùa Từ Đàm, để biểu dương và cổ vũ phong trào phục hưng Phật giáo ở đất thần kinh. Trong đó có Đồng Ấu Phật Tử do ông Bửu Bác huấn luyện, họ mặc đồng phục cổ truyền áo dài the xanh, đeo dải băng vàng có chữ nâu NAM MÔ BỒN SU THÍCH CA MÂU NI PHẬT, vừa đi diễn hành vừa hát những bài tán thán đức Phật theo điệu Đàng Đàng Cung, Kim Tiền, Phú Lục, Long Ngâm . . . trong đó có cả bài Trầm Hương Đốt. Về sau, nhạc sĩ Bửu Bác vẫn tiếp tục tập Đồng Ấu Phật Tử ca hát ở chùa Từ Đàm. Những người tham gia Đồng Ấu Phật Tử tuổi từ 12 đến 18, phần lớn là con em của Phật tử thuộc gia đình danh gia, vọng tộc như con cháu của Bác sĩ Lê Đình Thám, Lê Lừng, Tôn Thất Liệu, Nguyễn Hữu Huỳnh (đồng dôi công thần Nguyễn Hữu Cánh) . . .

2.- Thời kỳ phôi thai : Vào khoảng năm 1940, những người sinh hoạt ở Đồng Ấu Phật Tử trong phạm vi gia đình Bác sĩ Lê Đình Thám có người con thứ là Lê Đình Luân, thư ký riêng là Lê Lừng đều là Hướng Đạo sinh đã khởi xướng ra thành lập tổ chức sinh hoạt như Hướng Đạo và giáo dục theo đạo Phật, lấy tên là Gia Đình Phật

Hóa Phổ và dùng Pháp danh của người gia trưởng làm tên riêng của đơn vị, do đó đơn vị đầu tiên này có tên là GIA ĐÌNH PHẬT HÓA PHỔ TÂM MINH, lấy mục đích là phổ biến Phật giáo đến đại chúng, lấy châm ngôn là Hoà Thuận, Tin yêu, Vui Vẻ, lấy Hoa sen trắng có 8 cánh làm huy hiệu, khi chia tay hát bài Dậy Thân Ái. . .

Sự hình thành từng bước này, bắt đầu từ những người Đồng Ấu Phật Tử trong gia đình của Bác sĩ Tâm Minh Lê Đình Thám lan rộng ra. Cho đến năm 1943, lần lượt các Gia Đình Phật Hóa Phổ khác được thành lập tại Huế như Gia Đình Phật Hóa Phổ Tâm Lạc, do Bác Phạm Quang Thiện làm Phổ trưởng; Gia Đình Phật Hóa Phổ Thanh Tịnh, do bác Tôn Thất Tùng làm Phổ trưởng; Gia Đình Phật Hóa Phổ Sum Đoàn, do bác Nguyễn Hữu Tuân làm Phổ trưởng.

Do trào trào đã phát triển, Gia Đình Phật Hóa Phổ có Điều lệ và Ban Điều Hành đầu tiên đã được thành lập vào ngày 14-3-1943 như sau :

Phụ trách tổng quát : - Phạm Hữu Bình

Phụ trách hoạt động thanh niên : - Tráng Thông

Phụ trách thông tin đối ngoại : - Đình Văn Vinh

Phụ trách giáo lý cấp sơ đẳng : - Đình Văn Nam
(nay là HT Thích Minh Châu)

Phụ trách ca vũ nhạc : - Lê Bối

Phụ trách tổ chức đội hình, cắm trại, đại lễ :

-Nguyễn Hữu Quán

Cho đến năm 1945, có nhiều đơn vị đã được thành lập tại cố đô Huế và lân cận, nhưng đều phải ngưng hoạt động, vì công cuộc chiến tranh của dân tộc để dành độc lập cho Tổ quốc.

Đến năm 1947, dân chúng đã hồi cư tạm ổn. Hội Phật Giáo Việt Nam Trung Phần hoạt động lại, các Gia Đình Phật Hóa Phổ theo đó được thành lập, như Gia Đình Phật Hóa Phổ Gia Thiện sinh hoạt tại chùa Ông do Bác Nguyễn Phiền làm Phổ trưởng, Gia Đình Phật Hóa Phổ Hướng Thiện sinh hoạt tại tư gia bác Phan Cảnh Tú, Gia Đình Phật Hóa Phổ An Lạc sinh hoạt tại khuôn Tịnh độ An Lạc, Gia Đình Phật Hóa Phổ Chân Tri sinh hoạt tại khuôn Tịnh độ Phú Lâu, Gia Đình Phật Hóa Phổ Dương Biều sinh hoạt tại khuôn Tịnh độ Dương Biều.

Để củng cố tổ chức và đẩy mạnh hoạt động, Gia Đình Phật Hóa Phổ đã tổ chức một đại hội thảo luận

đặt nền móng cho tổ chức, sinh hoạt và tu học. Đại hội này tổ chức tại trường Thăng Long, đường Huỳnh Thúc Kháng ở Huế từ ngày 26 đến 28-5-1947, ngày chốt đã bầu Ban Hướng Dẫn Lâm Thời Gia Đình Phật Hóa Phổ thuộc Hội Phật Giáo Việt Nam Trung Phần như sau :

Ban Cố Vấn Giáo lý : -Thích Minh Châu,

Thiên Ân, Đức Tâm, Chân Trí.

Trưởng Ban Hướng Dẫn: -Anh Võ Đình Cường

Phó Ban phụ trách Thanh, Thiếu Niên :

-Anh Phan Cảnh Tuân

Phó Ban phụ trách Thanh, Thiếu Nữ :

-Chị Hoàng Thị Kim Cúc

Trưởng Ban Văn Mỹ Nghệ :

-Nhạc sĩ Nguyễn Hữu Ba và Anh Tống Hồ Cầm

Trưởng Ban chuyên môn :

-Anh Tráng Thông, Lê Bối

Về sau vì nhu cầu, Ban Hướng Dẫn này tăng cường thêm Anh Lê Cảnh Đạm, họa sĩ Phạm Đăng Trí, bác sĩ Lê Khắc Quyến.

Ban Hướng Dẫn này đã phát triển Gia Đình Phật Hóa phổ ra các tỉnh miền Trung, soạn sách dạy Phật Pháp, soạn các tài liệu tổ chức, điều hành, sinh hoạt . . . Ban Hướng Dẫn này đã hoạt động hữu hiệu, đặt nền móng vững chắc cho tổ chức sau này.

3.- Thời kỳ phát triển :

Ngoài Bắc, tại chùa Quán Sứ Hà Nội, vào năm 1947-48 Thượng Tọa Tố Liên Phó Hội Trưởng kiêm Trưởng Ban Cứu Tế Xã Hội của Hội Việt nam Phật Giáo đã lập tại chùa Quán sứ một Cô Nhi Viện để nuôi dạy 200 trẻ mồ côi, do đạo hữu Nguyễn Văn Xénh và anh Đặng Văn Khuê phụ trách vừa dạy chữ, vừa dạy nghề cho các em, để tiện điều hành, các em được chia thành Toán và Đoàn, hàng ngày các em có giờ tụng kinh vào buổi sáng và tối. Cũng tại chùa Quán sứ, có trường tiểu học Khuôn Việt do giáo sư Nguyễn Ngọc Quỳnh làm hiệu trưởng. Hàng tuần vào thứ năm, các em cô nhi và học sinh trường Khuôn Việt có giờ học Giáo lý. Được sự quan tâm của Thượng tọa Tố Liên, học sinh trường Khuôn Việt được đoàn ngũ hóa thành Đoàn, mỗi sáng chủ nhật học sinh đến chùa lễ Phật và được hướng dẫn các bài hát, hoạt động

thanh niên, dần dần tiến đến việc hình thành Gia Đình Phật Hóa Phổ Minh Tâm vào năm 1949-50 nhưng đến lễ Thành Đạo năm 1952 Gia Đình Phật Tử Minh Tâm mới được chính thức thừa nhận.

Đến năm 1950, Cô Nhi Viện phát triển mạnh nên phải dời đến Trại Tế Sinh, vào tháng 11 năm 1950 anh Đặng Văn Khuê đã thành lập Gia Đình Phật Hóa Phổ Thiện Tuệ. Sau đó các Gia Đình Liên Hoa, Phả Quang, Minh Đạo và Từ Quang được thành lập.

Trong Nam, sớm nhất là vào năm 1950, Gia Đình Phật Hóa Phổ Chân Tri Sài Gòn do anh Nguyễn Văn Thục thành lập tại chùa Sùng Đức ở Chợ Lớn, sau dời về chùa Phật Quang đổi danh hiệu là Gia Đình Phật Tử Chánh Giác (1).

4.- Thời kỳ hình thành Gia Đình Phật Tử Việt Nam :

a) *Đại hội Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử toàn quốc lần thứ nhất* : Do Gia Đình Phật Hóa Phổ đã lan rộng ra các tỉnh miền Trung, để được thống nhất về tổ chức, tu học, sinh hoạt nên Gia Đình Phật Hóa Phổ thuộc Hội Phật Giáo Trung Việt được triệu tập tại chùa Từ Đàm vào các ngày 24, 25, 26-4-1951 với sự tham dự của các Huynh Trưởng 9 tỉnh miền Trung là Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên, Quảng Nam, Đà Nẵng, Bình Thuận, Di Linh, Lâm Viên, Đồng Nai Thượng và một Phái đoàn dự thính của các Huynh Trưởng miền Bắc. Đại Hội này đã thay đổi danh xưng Gia Đình Phật Hóa Phổ ra Gia Đình Phật Tử Việt Nam, về sau Đại hội này được gọi là Đại Hội Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử toàn quốc lần thứ nhất.

Vào dịp Hè năm 1951 - sau đại hội Phật Giáo thành lập Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam vào các ngày 6, 7, 8-5-1951 - một trại huấn luyện Huynh Trưởng Kim Cang do Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Hóa Phổ tổ chức tại Huế, đây là trại huấn luyện Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam đầu tiên, trại sinh tham dự gồm có Huynh Trưởng các tỉnh miền Trung, ở Bắc có các anh Lê Vinh, Trần Thanh Hiệp, Đặng Văn Khuê và ở Nam có anh Nguyễn Hữu Huỳnh. Những người tham dự chính là hạt nhân để phát triển Gia Đình Phật Tử toàn quốc sau này.

Từ trại huấn luyện Huynh Trưởng Kim Cang ở Huế về, anh Nguyễn Hữu Huỳnh đã vận động với bác Chánh Tâm Nguyễn Văn Thọ, Phó hội trưởng

Bản Tin 56 Trang 4

hội Phật học Nam Việt, đã thành lập tại nhà bác số 31 đường Nguyễn Thông, Gia Đình Phật Tử Chánh Tâm.

Năm 1952, Hội Phật Học Nam Việt dời trụ sở từ chùa Khánh Hưng về chùa Phước Hoà, Gia Đình Phật Tử Chánh Tâm dời về đây sinh hoạt, bác Chánh Trí Mai Thọ Truyền làm gia trưởng, bác đổi danh hiệu là Gia Đình Phật Tử Chánh Tín (2).

b) *Đại Hội Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử toàn quốc lần thứ 2* : Sau 2 năm, một đại hội khác cũng được tổ chức tại chùa Từ Đàm vào các ngày 1, 2, 3-1-1953. Lần này có đông đủ đại biểu Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử 3 miền Bắc, Trung và Nam.

Vào đầu năm 1953, anh Tống Hồ Cầm từ Đà Lạt về định cư ở Sài Gòn, được Giáo Hội Tăng Già Nam Việt và Hội Phật Học Nam Việt yêu cầu đứng ra hợp nhất 2 gia đình Chánh Giác và Chánh Tín thành Gia Đình Phật Tử Chánh Đạo, đây là Gia Đình nòng cốt của Gia Đình Phật Tử Nam Việt.

c) *Đại hội Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử toàn quốc lần thứ 3* : Do đất nước bị phân chia năm 1954, đại hội toàn quốc lần thứ 3, tổ chức tại chùa Linh Sơn Đà Lạt vào các ngày 31-7 đến 3-8-1955, chỉ có Phái đoàn của các tỉnh miền Trung và Miền Nam tham dự mà thôi.

Phải đợi đến lễ Thành Đạo năm Bính Thân (20-1-1956) Gia Đình Phật Tử Giác Minh thuộc Ban Đại Diện Tăng Già Bắc Việt Tại Miền Nam, được khai sinh mở đầu sự hoạt động của các Gia Đình Phật Tử Bắc Việt tại miền Nam sau này. Năm sau, Gia Đình Phật Tử Minh Tâm tái hoạt động tại Sài Gòn.

5.- Thời kỳ thống nhất Gia Đình Phật Tử Việt Nam :

Đến năm 1961, dưới sự chỉ đạo của Thượng Tọa Thích Thiện Minh, Ủy viên Thanh Niên Phật Tử thuộc Tổng Hội Phật Giáo Việt nam, đại hội Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử toàn quốc lần thứ 4, đã được triệu tập tại chùa Xá Lợi - Trụ sở Tổng Hội Phật Giáo Việt nam - vào các ngày 26, 27, 28-12-1961 với khoảng 200 Đại biểu tham dự, đã biểu quyết một Bản Nội

Quy Gia Đình Phật Tử Việt Nam, hợp nhất Gia Đình Phật Tử thuộc Ban Hướng Dẫn 4 tập đoàn Phật Giáo (Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Trung Việt, Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Nam Việt, Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Hội Việt Nam Phật Giáo, Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt Tại Miền Nam), đặt dưới sự điều khiển của Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam và đã bầu Ban thường Vụ gồm có :

Trưởng Ban : -Thượng Tọa Thích Thiện Hoa
Phó Ban ngành Nam : - Anh Tống Hồ Cầm

Phó Ban ngành Nữ : - Chị Hoàng Thị Kim Cúc

Tổng Thư Ký : - Anh Trần Quang Thuận

Phó Tổng Thư Ký : - Anh Cao Chánh Hựu

Thủ quỹ : - Bác Nguyễn Đức Lợi

và các Ủy viên khác.

Thật sự ra, Ban Hướng Dẫn này chưa làm được điều gì cả thì Pháp nạn 1963 xảy ra, cuối năm 1963, tại chùa Xá Lợi 11 tập đoàn Phật giáo đã thành lập Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, chia miền Nam thành 7 miền Phật Giáo, trong đó có miền Vĩnh Nghiêm, nên có Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm.

Đại Hội Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử lần thứ 5, do Tổng Vụ Thanh Niên tổ chức tại trường Nữ Trung Học Gia Long Sài Gòn từ ngày 26 đến ngày 28-4-1964, tham dự có 200 đại biểu của 42 tỉnh miền Nam Việt Nam và Phái đoàn Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Bắc Việt tại Miền Nam.

Đại hội đã chia ra thành nhiều tiểu ban, họp bàn các vấn đề quan trọng, nhất là thông qua Bản Nội Quy, Quy Chế Huynh Trưởng, đặt nền móng vững chắc cho sự thống nhất tổ chức Gia Đình Phật Tử Việt Nam từ đó.

Đại hội đã bầu ra một Ban Hướng Dẫn Trung Ương với Anh Võ Đình Cường làm Trưởng Ban, Anh Cao Chánh Hựu làm Tổng Thư Ký và những Ủy Viên khác, tổng cộng 26 người.

Đã mở những trại Huấn luyện Huynh Trưởng A Dục, Huyền Trang, Vạn Hạnh. Ấn hành những tài liệu lập quy về hành chánh, những sách về tổ chức như Sứ Mệnh Người Áo Lam của Lữ Hồ, Gia Trưởng của Nguyễn Khắc Từ . . . Với những Huynh Trưởng tuổi trung bình ở *Tam Thập Nhị Lập*, Ban

Bản Tin 56 Trang 5

Hướng Dẫn này đã thực hiện từng bước vững chắc, quy củ cho tổ chức. Đã mở ra một thời kỳ rực rỡ trong lịch sử Gia Đình Phật Tử Việt Nam.

6.- Thời kỳ khó khăn trong nước và phát triển ở nước ngoài :

a) *Ở trong nước* : Tháng 4 năm 1975, Cộng sản chiếm miền Nam, không có tổ chức ngoại vi nào của Đảng được phép hoạt động. Phật giáo bị kèm chế, Gia Đình Phật Tử không được chính thức hoạt động, nhiều Huynh Trưởng bị tù đầy, trong những năm đầu Gia Đình Phật Tử sinh hoạt không được 5% so với trước 1975, tuy nhiên nhiều Gia Đình Phật Tử vẫn kiên trì sinh hoạt, Ban Hướng Dẫn Trung Ương ngưng hoạt động, một Hội Đồng Huynh Trưởng Cao Niên được hình thành để lãnh đạo tổ chức. Vào dịp vía Đức Quán Thế Âm ngày 19-6 Âm Lịch năm 1990, Hội Đồng Huynh Trưởng Cao Niên (BHDTU) dự định mở một kỳ Họa mặt toàn quốc tại chùa Linh Sơn Đà Lạt, nhiều đại biểu đã về dự nhưng vào phút chót không thể họp được, chỉ cử hành lễ Hiệp kỳ mà thôi. Đến năm 1995, mới có một kỳ họp khác tại Trại Trường GDPT Việt Nam ở Hồ Than Thở Đà Lạt, đã bầu lại Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam.

b) *Ở nước ngoài* : Các Huynh Trưởng di tản ra nước ngoài, lần lượt thành lập Gia Đình Phật Tử, từ các trại tị nạn cho đến những nước đã định cư như Mỹ, Gia Nã Đại, Úc, Pháp, Đức . . .

Tại Mỹ năm 1993, nhân kỷ niệm 50 năm thành lập Gia Đình Phật Tử Việt Nam, ở California các Huynh Trưởng đã thành lập Ban Điều Họa Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Hải Ngoại, đã bầu anh Cao Chánh Hựu làm Trưởng Ban. Đến năm 1997, Ban này đã chính thức trở thành Ban Hướng Dẫn Lâm Thời Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Hải Ngoại, sẽ là tổ chức cao nhất của Gia Đình Phật Tử Việt Nam, để điều hành Ban Hướng Dẫn Trung Ương các nước.

III.- HIỆU QUẢ : Mục đích của Gia Đình Phật Tử là đào tạo Thanh, Thiếu, Đồng niên trở thành Phật Tử chân chính và góp phần cải tạo xã hội theo tinh thần Phật Giáo.

Qua những lần Pháp nạn, thành viên của Gia Đình Phật Tử từ Đoàn sinh cho đến Huỳnh Trưởng, Gia Trưởng đã đem thân mạng của mình ra để góp phần tranh đấu về Tự do, Độc lập, Hòa Bình cho Đạo pháp và Dân Tộc. Họ đã để lại tên tuổi như Nguyễn Thị Ngọc Lan, Huỳnh Tôn Nữ Tuyết Hoa, Nguyễn Thị Phúc, Lê Thị Kim Khanh, Trần Thị Phước, Nguyễn Thị yến, Nguyễn Văn Đạt, Đặng Văn Công, Quách Thị Trang, Đào Thị yến Phi, Phan Duy Trính, Nguyễn Đại Thức, Phạm Gia Bình.

IV.- KẾT LUẬN : Gia Đình Phật Tử đã, đang và sẽ luôn luôn cố gắng làm tròn sứ mệnh của mình.

Mặc dù hiện nay tổ chức đang gặp nhiều khó khăn, trong nước không được chính thức hoạt động, không thể tập họp để bầu một Ban Hướng Dẫn Trung Ương cho đủ người có tài đức đảm nhận nhiệm vụ, các nơi thiếu ban Hướng Dẫn địa phương để trực tiếp tổ chức, chỉ đạo và đôn đốc mọi hoạt động nhằm phục hồi và phát triển tổ chức.

Ở nước ngoài, vẫn còn thiếu người lãnh đạo, thời gian qua có những thử thách, làm cho người ta có dịp đánh giá được lãnh đạo ở mặt đạo đức và tài năng. Hơn nữa, đời sống ở nước ngoài hiện nay có những suy tư, nhận thức khác biệt giữa Huỳnh Trưởng thế hệ trẻ được đào tạo ở nước ngoài và thế hệ già đã không bắt kịp những tiến bộ của thời đại. Mặc cảm và tự tôn chính là trở ngại lớn cho đà tiến thủ.

Những khó khăn đó làm cho Gia Đình Phật Tử chậm bước, dĩ nhiên rồi cũng vượt qua nhưng phải có thời gian, người ta tưởng chừng như nó đang nằm yên trong giấc ngủ mùa đông, thật ra không phải vậy, nó vẫn hoạt động, như một ngọn lửa đang âm ỉ cháy, chờ cho ngọn gió đến.

Labor Day 1998

Ghi chú : (1) Theo như anh Nguyễn Văn Thục cho biết, anh vào Nam tháng 10 năm 1949, sau đó anh sống bằng nghề dạy kèm, có tiền anh mới mở trường tư thục GIA ĐÌNH BỔ TÚC HỌC VỤ CHÂN TRI , từ trường này, một số học sinh của trường trở thành Đoàn sinh của Gia Đình Phật Hóa Phổ Chân Tri Sài Gòn, sinh hoạt tại chùa Sùng Đức ở Chợ Lớn, Sau dời về chùa Phật Quang của thầy Huyền Dung, thầy đổi tên là Gia Đình Phật Tử Chánh Giác.

(2) Anh Nguyễn Hữu Huỳnh nguyên là Phó Tổng Thư ký Hội Phật Học Nam Việt, anh cho biết khi Gia Đình Chánh Tâm dời từ nhà Bác sĩ Nguyễn Văn Thọ về chùa Phước Hòa sinh hoạt, anh định lấy pháp danh của gia trưởng mới, để đặt lại tên của gia đình này là Gia Đình Phật Tử Chánh Trí, nhưng bác ấy không muốn vậy, nên bác đổi ra là Gia Đình Phật Tử Chánh Tín.

Tài liệu tham khảo :

KIÊM ĐẠT *Lịch sử Gia Đình Phật Tử Việt Nam*, Phật Học Viện Quốc Tế, USA, 1981
 Nhiều tác giả *Gia Đình Phật Tử Việt Nam - 50 năm xây dựng*, Hương Quê Xuất Bản, USA, 1986
 THÍCH THIỆN HOA *50 năm chấn hưng Phật giáo Việt Nam* Phật Học Viện Quốc Tế, USA, 1987
 GĐPT VĨNH NGHIÊM *Khóa tu học ANOMA*, Việt Nam, 1993
 NGUYỄN VĂN THỤC *Lược sử Gia đình Phật Tử Việt Nam*, Australia, 1994
 ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI *Đặc San Vĩnh Nghiêm*, USA, 1995
 NGUYỄN HỮU HUỲNH *Thử Tìm Hiếu Nguồn Gốc Gia Đình Phật Tử*, Việt Nam 1995
 Tư liệu.

PHẬT GIÁO VỚI NGƯỜI MỸ

Phúc Tú

Tuần San People ngày 13-7-1998, đã đăng một bài báo tựa đề GUIDING LIGHT giới thiệu một Phật tử người Mỹ : Ông Robert Thurman.

Mở đầu bài báo viết :

Robert Thurman (phải, chính là cha của Uma) đang dạy người Mỹ những nét đẹp của đạo Phật.

(Xin mở ngoặc : Uma là nữ tài tử điện ảnh nổi tiếng đã đạt giải Oscar năm 1995)

Sau đó bài báo viết (Lược dịch) :

Vào năm cuối thập niên 50, Thurman (18 tuổi) đang là sinh viên của học viện Philip, một học viện tư chỉ nhận những sinh viên giỏi để chuẩn bị vào đại học. Là một sinh viên xuất sắc của tiểu bang, Thurman chắc chắn sẽ được nhận vào đại học Havard. Tương lai tươi sáng của Thurman như đã được định trước. Bất ngờ một tai nạn xảy đến làm thay đổi hẳn cuộc đời của cậu bé đầy triển vọng. Trong lúc sửa chữa vài chỗ bị hỏng trong căn nhà mùa hè tại Connecticut, một thanh sắt đã đâm trúng mắt trái của Thurman. Thế là Thurman phải bỏ đại học và những tháng dài sau đó là những tháng đầy suy tưởng.

Thurman hồi nhớ lại : *“Tôi đã chạm trán với cái chết của chính tôi. Và tôi đã quyết định làm 1 kẻ hành hương đi tìm sự sáng suốt, sự giác ngộ”*.

Sau khi gấn vào con mắt giả, Thurman bắt đầu cuộc hành trình đi tìm *“sự sáng suốt”*. Ông để tóc xỏa tới vai và lang thang như một tên ăn mày với bộ râu bờm xờm, chiếc quần ống thụng và đôi dép da, lê gót khắp Âu Châu, vùng Trung Đông và cuối cùng đến vùng đất tỵ nạn của người Tây Tạng tại Ấn Độ. Trả lời cuộc phỏng vấn của tờ báo New York Time sau này, ông nói : *“Tôi như đã tới Thiên đàng, bởi vì ngay lúc đầu tôi gặp người Tây Tạng tôi đã biết họ có cái mà tôi đang mong muốn”*.

Thurman cạo tóc, chấp nhận sống khắc kỷ và bất bạo động của người Phật tử, tự học tiếng Tây Tạng trong mười tuần lễ, và cuối cùng được đức

Đạt Lai Lạt Ma cho thọ giới tỳ kheo vào năm 1965 (24 tuổi). Đó là người Tây Phương đầu tiên thọ giới Tỳ kheo với đức Đạt Lai Lạt Ma.

Sau đó ông trở về Mỹ với hình dạng 1 vị Tỳ kheo Tây Tạng. Cả gia đình ông đã hết sức kinh ngạc *“Họ nhìn tôi như một người xa lạ với chiếc áo cà sa đỏ và cái đầu không một sợi tóc”*. Ông nói : *“Mẹ tôi nghĩ tôi đã hoàn toàn điên”*.

Gia đình không chấp nhận, và rồi ông nhận ra sứ mạng của cả cuộc đời ông là truyền dạy cho người Mỹ về Phật giáo, nên ông đã làm hòa với gia đình và hội nhập vào xã hội Mỹ.

Thurman bỏ áo cà sa, ghi tên vào đại học Havard và lập gia đình.

Sau khi tốt nghiệp tại đại học Havard, ông về dạy tại đại học Columbia, môn nghiên cứu về Phật giáo Tây Tạng và Ấn Độ. Tại đây, ông là một trong những giáo sư được sinh viên mến mộ nhất.

Năm 1987, ông cùng Richard Gere, một nhân vật nổi tiếng, thành lập Tibet House tại New York, một tổ chức bất vụ lợi nhằm bảo tồn văn hóa Tây Tạng. Ông đã viết nhiều sách vừa phổ thông vừa nghiên cứu về Phật giáo. Cuốn gần đây nhất của ông là *“Inner Revolution : Life, Liberty and Pursuit of real Happiness”*

B. Allan Wallace, 1 học giả nghiên cứu về Tây Tạng tại University of California nói về ông như sau : *“Trong số các tín đồ Phật giáo Tây phương không ai có ảnh hưởng mạnh bằng Thurman. Ông có giọng nói sang sảng, một dáng người to lớn hùng mạnh, khiến bài thuyết giảng của ông rất sống động, lôi cuốn”*.

Sau khi một số phim ảnh về Tây Tạng và Phật giáo được trình chiếu (Kundun, Seven days in Tibet . . .), Thurman tin tưởng rằng Hollywood nói riêng và giới trung lưu Mỹ nói chung đã đặc biệt chấp nhận là đúng những lời dạy của đức Phật. Ông giải thích : *“Chúng ta có xe hơi, chúng ta có đồng hồ Rolex nhưng quả thật*

Chúng ta phải uống thuốc an thần, chúng ta phải ly dị. Quả là chúng ta không làm chủ được cuộc sống của chúng ta". Và ông nói : " Với đạo Phật, bạn sẽ khám phá ra bạn là gì (with Buddhism, you discover what you really are) ".

Được hỏi về đức Đạt Lai Lạt Ma, Thurman nói :
" Ngài thực sự lo lắng đến mọi người, nhưng ngài cũng có thể rất vui tính ".

Thurman hiện sống với gia đình tại New York trong căn hộ bốn phòng, luôn gần cạnh 4 con là Genden, 30 tuổi, Giám Đốc Tibet House; Uma, 28 tuổi, nữ tài tử điện ảnh; Dechen, 25 tuổi, diễn viên kịch nghệ Broadway; và Mipam, 20 tuổi, học nhạc

tại đại học Colubia, cùng vợ là một cựu người mẫu Thụy Điển.

Năm nay 56 tuổi, mặc dầu đã đạt được nếp sống đầy linh hoạt không lo âu, Thurman thú nhận ông còn phải dần bước trên đường đạo. Ông nói : *" Tôi không thể nói tôi đã giác ngộ, nhưng tôi đã làm được nhiều tiến bộ và tôi biết sự giác ngộ có thể thực hiện ".*

" Với đạo Phật, bạn sẽ khám phá ra thật sự bạn là gì " Câu nói rất hay phải không các bạn ? Mong mỗi những đóng góp của các bạn để chúng ta *" Cùng nhau học hỏi "*.

Thân ái,
 Phúc Tuệ

CHIA BUỒN

*

Được tin trẻ :

Cụ Bà NGUYỄN VĂN MAI

Nhũ danh NGUYỄN THỊ BẢY

Pháp danh DIỆU CUNG

đã tạ thế lúc 2 giờ 35 chiều

Ngày 15 tháng 9 năm 1998

Nhằm ngày 25 tháng 7 Mậu Dần

Tại Santa Barbara

Hưởng thọ 83 tuổi

Xin thành thật chia buồn cùng Anh chị Trưởng Quỳnh & Tâm
 và gia quyến

Nguyện cầu Đức Từ phụ A DI ĐÀ và chư Bồ Tát tiếp độ
 Hương linh Cụ Bà Diệu Cung vãng sanh Cực Lạc Quốc.

Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

Bản Tin 56 Trang 8